

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 2. juli 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 2. jula 2010. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

ODLUKA PO ZAHTJEVIMA OPTUŽENOG I BOSNE I HERCEGOVINE

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Vlada Bosne i Hercegovine

posredstvom Ambasade Bosne i Hercegovine
u Nizozemskoj, Haag

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za pretres: Vlada Bosne i Hercegovine", koji je optuženi podnio 14. maja 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev optuženog) i Zahtjevu Vlade Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: BiH), koji je podnijet 18. juna 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev BiH) i ovim o tome donosi svoju odluku.

1. Optuženi je 31. avgusta 2009. godine podnio "Zahtjev za obavezujući nalog: Vlada Bosne" (dalje u tekstu: Zahtjev), kojim je od Vijeća zatražio izdavanje naloga kojim bi se BiH obavezala da mu dostavi dokumente za koje tvrdi da su relevantni i neophodni za njegovu tezu.¹

2. Pošto je dva puta pozvana da odgovori na Zahtjev,² i nakon što joj je produžen rok da to učini,³ BiH je 26. novembra 2009. godine dostavila povjerljivi dopis kojem je priložila nekoliko "povjerljivih" dokumenata koje je dostavila optuženom kao odgovor na njegov Zahtjev.⁴

3. Dana 8. januara 2010. godine, optuženi je podnio "Memorandum o statusu zahtjeva državama i međunarodnim organizacijama" (dalje u tekstu: Memorandum optuženog) kojim je potvrdio prijem nekih dokumenata od BiH, ali je napomenuo da mu nisu dostavljeni svi dokumenti koje je tražio.⁵ Optuženi je takođe obavijestio Vijeće da je 7. januara 2010. godine uputio dodatni zahtjev BiH, tražeći dostavljanje pet dodatnih kategorija dokumenata.⁶

4. Na statusnoj konferenciji koja je održana 28. januara 2010. godine, Pretresno vijeće je najavilo da će, 15. februara 2010. godine biti održan pretres na osnovu pravila 54*bis* (dalje u tekstu: Pretres), na kojem će biti razmotren status Zahtjeva, kao i drugih

¹ Zahtjev, par. 1.

² "Poziv Bosni i Hercegovini", 2. septembar 2009. godine; "Drugi poziv Bosni i Hercegovini", 13. oktobar 2009. godine.

³ "Odluka po Molbi Vlade Bosne i Hercegovine", 5. novembar 2009. godine.

⁴ Povjerljivi dopis Bosne i Hercegovine, 26. novembar 2009. godine, str. 29201.

⁵ Memorandum optuženog, par. 6.

⁶ Memorandum optuženog, fusnota 8. V. takođe Dodatak E Memorandumu optuženog.

zahtjeva za obavezujuće naloge koje je podnio optuženi.⁷ Shodno tome, svojim "Nalogom kojim se zakazuje pretres na osnovu pravila 54bis" Vijeće je, između ostalog, pozvalo predstavnike BiH da prisustvuju Pretresu.⁸ Dana 12. februara 2010. godine, tri dana prije zakazanog Pretresa, BiH je obavijestila Vijeće da njene vlasti neće biti zastupljene na Pretresu zbog "tehničkih prepreka u vezi s kratkim rokom, kako za postupak dobijanja viza, tako i vremena potrebnog za službeni prijevod predmetnih dokumenata".⁹ Vijeće je zato održalo Pretres sa predstavnicima drugih pozvanih država, samo napomenuvši da Bosna i Hercegovina nije zastupljena i da će blagovremeno donijeti odluku po Zahtjevu, bez saslušanja BiH.¹⁰

5. Nakon Pretresa, optuženi je povukao zahtjev za jednu od kategorija dokumenata navedenih u Zahtjevu, na osnovu toga što dokumenti koje je BiH već dostavila, kao i neki drugi dokumenti koje je objelodanilo Tužilaštvo, u dovoljnoj mjeri pokrivaju tu kategoriju.¹¹

6. Dana 1. marta 2010. godine, u ponovljenom pokušaju da obezbijedi da BiH iznese svoje stavove prije nego što riješi po Zahtjevu, Vijeće je pozvalo BiH da do 22. marta 2010. godine dostavi odgovor na dopis optuženog od 7. januara 2010. godine. Vijeće je takođe pozvalo BiH da odgovori na neka od pitanja koje ono ima u vezi sa Zahtjevom.¹² Međutim, BiH nije odgovorila na ovaj poziv do 22. marta. Umjesto toga, 29. aprila 2010. godine, ona je dostavila ono što su po svemu sudeći dopisi ministarstava odbrane i unutrašnjih poslova BiH Ministarstvu vanjskih poslova BiH (dalje u tekstu: MVP) kojima se MVP obavještava da u državnom arhivu nije pronađen nijedan dokument na koji upućuje njegov memorandum.¹³ Međutim, ovaj podnesak nije sadržao nikakvo objašnjenje o sadržaju tog memoranduma MVP, niti na koje dokumente on upućuje.

⁷ Statusna konferencija, T. 710 (28. januar 2010. godine).

⁸ "Nalog kojim se zakazuje pretres na osnovu pravila 54bis", 29. januar 2010. godine.

⁹ Dopis Bosne i Hercegovine, 12. februar 2010. godine.

¹⁰ Pretres, T. 744 (15. februar 2010. godine).

¹¹ V. Podnesak po Zahtjevu Vladi Bosne i Hercegovine", 11. mart 2010. godine, par. 2-4. V. takođe Pretres, T. 776-778 (15. februar 2010. godine); Podnesak tužilaštva na osnovu Zahtjeva Pretresnog vijeća tokom Pretresa na osnovu pravila 54bis, 24. februar 2010. godine, Dodatak A, str. 1-8.

¹² Poziv Bosni i Hercegovini, 1. mart 2010. godine

¹³ Dopis Bosne i Hercegovine, 29. april 2010. godine.

Pored toga, čini se da dopis Ministarstva unutrašnjih poslova ukazuje da su neke od pretraga i dalje u toku.¹⁴

7. Kao rezultat toga, optuženi je 14. maja 2010. godine podnio Zahtjev optuženog, skrećući pažnju na nejasnost dopisa BiH, rezimirajući problematični istorijat koji su on i Vijeće imali sa BiH u vezi sa Zahtjevom i tražeći održavanje pretresa na kome bi predstavnici BiH Vijeću objasnili "prirodu i status njihovih pretraga za traženim dokumentima".¹⁵

8. Dana 17. juna 2010. godine, BiH je podnijela Zahtjev BiH, obavještavajući Vijeće da je Savjet ministara BiH "donio zaključak kojim se od Ministarstva odbrane [BiH], Ministarstva bezbjednosti [BiH], Tužilaštva [BiH], i svih drugih organa [u BiH] koji su možda u posjedu ili koji bi mogli pronaći [tražene] dokumente traži da ih odmah dostave Ministarstvu pravde [BiH]".¹⁶ BiH takođe napominje da će Ministarstvo pravde kada mu ti dokumenti budu dostavljeni, ono njih proslijediti Međunarodnom sudu i da je Savjet ministara odlučio da Predsjedništvu BiH preporuči da imenuje zvaničnog predstavnika BiH za ovaj predmet.¹⁷ Konačno, BiH napominje da njeni organi i dalje vrše pretragu za traženim dokumentima i traži produžetak roka do 15. septembra 2010. godine, kada bi završila tu pretragu.¹⁸

9. Dana 28. juna 2010. godine, Vijeće je u sudnici pitalo optuženog da li ima bilo kakvu napomenu u odnosu na Zahtjev BiH. Odgovorio je pravni savjetnik optuženog, rekavši da je stav optuženog i dalje isti kako je navedeno u Zahtjevu optuženog, to jest, da treba pozvati predstavnike BiH da prisustvuju pretresu na osnovu pravila *54bis*. Pravni savjetnik je takođe rekao da optuženi i njegov tim odbrane misle da je BiH u posjedu jednog broja dokumenata koji nisu objelodanjeni i da je "najbolji način da se to razriješi" održavanje pretresa.¹⁹

10. Razmatrajući, prvo, Zahtjev optuženog, Vijeće napominje da je saradnja BiH po ovom pitanjima bila problematična i opterećena odlaganjima. I pored toga, Vijeće je

¹⁴ Dopis Bosne i Hercegovine, 29. april 2010. godine, str.

¹⁵ Zahtjev optuženog, par. 5-8.

¹⁶ Zahtjev BiH, str. 1.

¹⁷ Zahtjev BiH, str. 1.

¹⁸ Zahtjev BiH, str. 1.

¹⁹ T. 4253 (28. jun 2010. godine).

mišljenja da u svijetlu tvrdnji BiH u vezi s koracima koje sada konačno preduzima kako bi se pozabavila Zahtjevom optuženog, pretres na osnovu pravila 54bis ne bi u ovoj fazi unaprijedilo postupak po ovom pitanju. Čak i kada bi Vijeće postavilo pitanja vezana za status i prirodu do sada obavljenih pretraga, vjerovatno je da bi predstavnici BiH jednostavno ponovili ono što je već navedeno u Zahtjevu BiH i njenom podnesku od 29. aprila 2010. godine. Shodno tome, Vijeće smatra da nije pravi trenutak za pretres na osnovu pravila 54bis. Umjesto toga, u interesu podsticanja dobrovoljne saradnje, Vijeće je spremno da BiH odobri razumno produženje roka da okonča svoju pretragu za traženim dokumentima i podnese izvještaj o napretku. Ukoliko BiH ne bude pravovremeno djelovala, Vijeće će morati da razmotri koje dalje korake treba preduzeti.

11. U vezi s tim koliko treba da bude produženje roka, Vijeće smatra da je važno da zahtjeve za dostavljanje dokumenata treba rješavati ekspeditivno, posebno zato što je suđenje optuženom počelo i zato što on svakodnevno unakrsno ispituje svjedoke, po pitanjima pokrenutim u Zahtjevu. Vijeće takođe podsjeća da je zaključenje rada Međunarodnog suda u razumnom roku pitanje od velike važnosti koje obavezuje vlade da preduzimaju hitne korake kako bi ispunile svoje obaveze saradnje sa Međunarodnim sudom u njegovom radu. Stoga, imajući na umu hitnost pitanja, kao i vrijeme koje je proteklo od kada je optuženi podnio svoj prvobitni Zahtjev, Vijeće smatra da je traženi produžetak roka, to jest nekih dva i po mjeseca, predug. Shodno tome, Vijeće traži da relevantni organi BiH djeluju brže u preduzimanju koraka koje je BiH navela u svom Zahtjevu i da pretragu okončaju do dolenađenog datuma.

12. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 54 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim:

(a) **ODBIJA** Zahtjev optuženog;

(b) **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtjev BiH i **POZIVA** BiH da do 15. avgusta 2010. godine, bilo (i) obavij svoju pretragu i dostavi eventualno pronađene dokumente optuženom, ili (ii) u slučaju da to ne bude urađeno, izvjesti Pretresno vijeće o preduzetim koracima da se sprovede pretraga i njenom napretku; i

(c) **TRAŽI** od Sekretarijata da ovu Odluku dostavi BiH.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 2. jula 2010. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]